तपसैव विशुद्धस्य ब्राह्मणस्य दिवौकसः ।
इज्याश्च प्रतिगृह्णन्ति कामान् संवर्द्धयन्ति च ॥ २४२ ॥
प्रजापतिरिदं शास्त्रं तपसैवासृजत् प्रभुः ।
तथैव वेदान् ऋषयस्तपसा प्रतिपेदिरे ॥ २४३ ॥
इत्येतत् तपसो देवा महाभाग्यं प्रचक्षते ।
सर्व्वस्यास्य प्रपश्यन्तस्तपसः पुण्यमुद्भवं ॥ २४४ ॥
वेदाभ्यासोऽन्वहं शक्त्या महायज्ञक्रिया क्षमा ।
नाशयन्त्याशु पापानि महापातकजान्यपि ॥ २४५ ॥
यथैधस्तेजसा वह्निः प्राप्तं निर्दहति क्षणात् ।
तथा ज्ञानाग्निना पापं सर्व्वं दहति वेदवित् ॥ २४६ ॥
इत्येतदेनसामुक्तं प्रायश्चित्तं यथाविधि ।
अत ऊर्द्ध्वं रहस्यानां प्रायश्चित्तं निबोधत ॥ २४७ ॥
सव्याहृतिप्रणवकाः प्राणायामास्तु षोडश ।
अपि भ्रूणहनं मासात् पुनन्त्यहरहः कृताः ॥ २४८ ॥
कौत्सं जप्त्वाप इत्येतद्वासिष्ठं च प्रतीत्यृचं ।
माहित्रं शुद्धवत्यश्च सुरापोऽपि विशुध्यति ॥ २४९ ॥
सकृज्जप्त्वास्यवामीयं शिवसङ्कल्पमेव च ।
अपहृत्य सुवर्णं तु क्षणाद्भवति निर्म्मलः ॥ २५० ॥